Алгоритми та складність

І семестр

Лекція 10

Інші підходи до пошуку підрядків

- В основі вже розглянутих методів пошуку підрядка в рядку лежить порівняння.
- Їх головною елементарною операцією є безпосереднє порівняння двох символів.
- Існують алгоритми, що використовують інші принципи: застосування бітових та арифметичних операцій.
- Ці алгоритми намагаються не зменшити кількість кроків пошуку, а мінімізувати обчислення на кожному з них.

- Також відомий як алгоритм Shift-Or, bitapалгоритм, двійковий алгоритм пошуку підрядка, алгоритм Baeza-Yates – Gonnet.
- Ідея полягає у використанні швидких бітових операцій при порівнянні.
- Метод ефективний при пошуку невеликих зразків (довжиною з типове англійське слово).
- Нехай маємо зразок Р довжини n та текст Т довжини m.
- Для обчислень розглядається двійкова (з 0 та 1) матриця М розміром n·(m+1).

- В матриці М індекс і змінюється від 1 до n (довжина шаблону), індекс ј від 0 до m (довжина тексту).
- $M(i,j) = 1 \Leftrightarrow P[1..i] = T[(j-i+1)..j]$
- Тобто перші і символів зразка Р співпадають з і символами тексту Т, закінчуючи позицією ј.
- Решта елементів матриці М нулі.
- Іншими словами, одиниці в рядку і показують всі місця в тексті, де закінчуються копії Р[1..і], одиниці в стовпці ј відповідно показують всі префікси зразка, що закінчуються в позиції ј рядка Т.

• Hexaй T = «CALIFORNIA», P = «FOR»

			С	Α	L		F	0	R	N	T	Α
		0	1	2	m	4	5	6	7	80	9	10
F	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
0	2	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0
R	3	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0

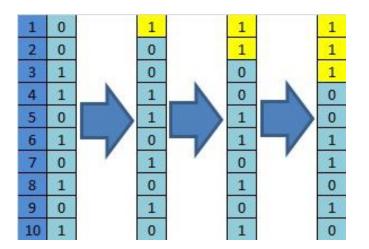
- M(n,j) = 1 ⇔ входження Р закінчується в позиції ј тексту.
- Отримання одиниці в останньому рядку означає розв'язання задачі про точне співпадіння.

Для побудови матриці М потрібно ввести ще дві операції.

- Введемо характеристичні вектори-маски U(x) для шаблону для кожного символу x, що входить до тексту.
- Одиниці будуть стояти в тих позиціях Р, де є символ х.
- Наприклад, при P = «ABACDEAB» отримаємо зокрема вектор U(A) = 10100010:

Ī		1	2	3	4	5	6	7	8
Р	(0)	Α	В	Α	C	D	E	Α	В
U(A)	=	1	0	1	0	0	0	1	0

- Також вводиться операція Bit-Shift(j) вектор, отриманий зсувом стовпчика ј на позицію вниз та дописуванням згори 1; старе значення в позиції п втрачається.
- Іншими словами, вектор Bit-Shift(j) складається з 1, до якої приписано перші (n–1) бітів стовпчика j.
- Приклад трьох послідовних застосувань Bit-Shift до стовпця 0011010101:

- Матриця М обчислюється по стовпцях.
- Нульовий стовпчик містить всі нулі.
- Кожен наступний стовпчик ј отримується через попередній та вектор U для символа T(j):

$$M(j) = Bit-Shift(j-1) AND U(T(j))$$

- Тут AND побітове логічне множення.
- Зберігати всю матрицю не потрібно, достатньо двох стовпчиків.

Приклад: нехай дано шаблон P = «ABAAC» та текст T = «XABXABAAXA».

- M(0) = (0,0,0,0,0)
- U(T(1)) = U(X) = (0,0,0,0,0)
- Shift-And(0) = (1,0,0,0,0)
- M(1) = (1,0,0,0,0) AND (0,0,0,0,0) = (0,0,0,0,0)

			Х	Α	В	X	Α	В	Α	Α	Х	Α
		0	1	2	3	4	5	6	7	80	9	10
Α	1	0	0									
В	2	0	0									
Α	3	0	0									
А	4	0	0									
С	5	0	0									

P = «ABAAC», T = «XABXABAAXA»

- U(T(2)) = U(A) = (1,0,1,1,0)
- Shift-And(1) = (1,0,0,0,0)
- M(2) = (1,0,0,0,0) AND (1,0,1,1,0) = (1,0,0,0,0)

j			Х	Α	В	Х	Α	В	Α	Α	Х	Α
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Α	1	0	0	1								
В	2	0	0	0								
Α	3	0	0	0								
Α	4	0	0	0								
С	5	0	0	0								

P = «ABAAC», T = «XABXABAAXA»

- U(T(3)) = U(B) = (0,1,0,0,0)
- Shift-And(2) = (1,1,0,0,0)
- M(3) = (1,1,0,0,0) AND (0,1,0,0,0) = (0,1,0,0,0)

j			Х	Α	В	X	А	В	Α	Α	Х	Α
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Α	1	0	0	1	0							
В	2	0	0	0	1							
Α	3	0	0	0	0							
Α	4	0	0	0	0							
С	5	0	0	0	0							

P = «ABAAC», T = «XABXABAAXA»

Врешті-решт отримуємо:

- U(T(10)) = U(A) = (1,0,1,1,0)
- Shift-And(9) = (1,0,0,0,0)
- M(10) = (1,0,0,0,0) AND (1,0,1,1,0) = (1,0,0,0,0)

			Х	Α	В	X	А	В	Α	Α	Х	Α
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Α	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1
В	2	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0
Α	3	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Α	4	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0
С	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

• Як видно, повних входжень зразка у текст не було знайдено.

- Для довільного i>1 справедливо M(i,j) = 1 ⇔ P[1..(i-1)] = T[(j-i+1)..(j-1)] та P[i] = T[j].
- Перша умова вірна при M(i–1,j–1) = 1.
- Друга умова вірна, якщо і-й біт вектора U для символа T[j] дорівнює 1.
- Після зсуву стовпчика j—1, елемент M(i—1,j—1) множиться на і-й елемент вектора U(T[j]).
- Отже, елементи матриці М обчислюються коректно.

- Алгоритм має складність O(m*n).
- Побудова масиву U вимагає O($|\Sigma|*n$) операцій та пам'яті. ($|\Sigma|$ довжина алфавіту.)
- Дуже швидкий, якщо довжина зразка n не перевищує довжину машинного слова та алфавіт невеликий: оцінки O(m) та $O(n+|\Sigma|)$ відповідно.
- Не чутливий до поганих вхідних даних.
- Однак не має явної переваги над іншими алгоритмами.
- Легко модифікується для наближеного та множинного пошуку.

Алгоритм Shift-Or

- Варіант підходу Shift-And.
- Оскільки при реальній операції зсуву на вільному місці з'являється 0, ролі 0 та 1 в алгоритмі можна поміняти.
- «Сигнальним» значенням стає 0.
- Операція Bit-Shift' записує вгорі 0.
- W(T(j)) = not U(T(j))
- Тоді значення стовпчика обчислюватиметься як
 M'(j) = Bit-Shift'(j-1) OR W(T(j))
- Формула коректна, оскільки є запереченням виразу, що використовувався для Shift-And.

- Наближений (нечіткий) пошук рядків (approximate string matching, fuzzy string searching).
- Допускається «неточне» входження зразка з кількістю «помилок», що не перевищує задану.
- «Помилка» неспівпадіння, вставка чи пропуск символа, у порівнянні з шаблоном.
- Алгоритми наближеного пошуку використовуються при перевірці орфографії, в пошукових системах, в біоінформатиці (визначення схожості послідовностей ДНК).

- Вводиться «міра близькості» слів відстань редагування.
- Оцінюється мінімальна кількість примітивних операцій, необхідних для перетворення одного слова в інше.
- Можуть розглядатися різні набори примітивних операцій, яким може призначатися різна вага. Серед них:

Заміна: $coat \rightarrow cost$

Вставка: $\cot \rightarrow \cot at$

Видалення: $coat \rightarrow cot$

Транспозиція: $cost \rightarrow cots$

- Найпростіший варіант оцінка кількості відмінних відповідних позицій в словах однієї довжини.
- Це відстань Геммінга (Hamming).
- Приклади відстаней:

```
"karolin" ta "kathrin": 3
```

"karolin" та "kerstin": 3

10**1**1**1**01 та 10**0**1**0**01: 2

2173896 та 2**23**3**7**96: 3

- Найчастіше під відстанню редагування мають на увазі відстань Левенштейна.
- Найприродніша з метрик; містить примітивні операції заміни, вставки та видалення символу.
- Наприклад, відстань між словами "kitten" та "sitting" дорівнює 3:

```
kitten => sitten (заміна)
sitten => sittin (заміна)
sittin => sitting (вставка)
```

• Якщо додатково допускається перестановка сусідніх символів, отримуємо відстань Дамерау-Левенштейна.

- Для наближеного пошуку без індексації найчастіше використовують модифікації алгоритму Shift-And.
- Таку варіацію як один з алгоритмів містить, зокрема, пошукова утиліта agrep.
- Алгоритм працює з відстанню Левенштейна.
- Розглядається сімейство двійкових матриць М^k:
 М^k(i,j) = 1 ⇔ не менше (i–k) з перших і символів зразка Р співпадають з і символами у відрізку тексту Т, що закінчується позицією j.
- Параметр k визначає допустиму кількість неспівпадінь.

20

- M⁰ матриця, що відповідає масиву М первинного методу.
- Умова М^k(n,j) = 1 означає наявність входження зразка P в T, що закінчується в позиції j та має не більше k неспівпадінь.
- Ефективність методу залежить від значення k: чим воно більше, тим повільніше працює алгоритм.
- Для малих k метод дуже швидкий.
- Для кожного наступного символу тексту послідовно обчислюються значення стовпців M⁰(j), M¹(j), ..., M^k(j).

21

- Обчислення значень М⁰(j) залишається незмінним.
- Для різних типів неспівпадінь обраховується своє сімейство M¹(j),...,M^k(j), за своїми умовами.
- Для вставки символу:

$$M_{BCTBB}^{k}(j) = (Bit-Shift(M_{BCTBB}^{k}(j-1)) AND U(T(j)))$$

$$OR M_{BCTBB}^{k-1}(j-1)$$

• Для видалення символу:

$$M^k_{\text{видал}}(j) = (\text{Bit-Shift}(M^k_{\text{видал}}(j-1)) \text{ AND U}(T(j)))$$

OR Bit-Shift($M^{k-1}_{\text{видал}}(j)$)

• Для заміни символу:

$$M_{3aM}^{k}(j) = (Bit-Shift(M_{3aM}^{k}(j-1)) AND U(T(j)))$$

$$OR M_{3aM}^{k-1}(j-1)$$

- Перші частини виразів описують ситуацію вже наявності k неточностей при співпадінні поточного символу в тексті з шаблоном.
- Другі частини описують випадок виявлення помилки.
- Результуюче значення по всіх типах неспівпадінь береться через побітовий логічний OR умов:

$$M^{k}(j) = M^{k}_{BCTBB}(j) OR M^{k}_{BИДДДЛ}(j) OR M^{k}_{3AM}(j)$$

- d|a d ділить a; a кратне d.
- Якщо d|a та d≥0, то d є дільником а.
- 0 ділиться на всі цілі числа.
- Кожне число а ділиться на *тривіальні дільники* 1 та а. Нетривіальні дільники також називають множниками.
- *Просте число*: ціле a>1, що має лише тривіальні дільники.
- Ціле a>1, яке не є простим складене.
- Число 1 (*одиниця*) не є ні простим, ні складеним.
- Число 0 та всі від'ємні цілі також не є ні простими, ні складеними.

- Для довільного цілого а та довільного додатного цілого n існує єдина пара цілих q та r, що 0 ≤ r < n та a = qn + r.
- q = [a/n] частка від ділення, r = a mod n остача від ділення. Тобто n|a ⇔ a mod n = 0.
- Відповідно до їх остач по модулю п, всі числа можна розбити на п *класів еквівалентності*, які містять число а:

$$[a]_n = \{a + kn : k \in \mathbb{Z}\}\$$

- Наприклад, $[3]_7 = \{..., -11, -4, 3, 10, 17, ...\}$
- Інші варіанти позначення цієї ж множини: [-4]₇,
 [10]₇.

• Множина всіх таких класів еквівалентності:

$$\mathbb{Z}_n = \{[a]_n : 0 \le a \le n-1\}$$

- a ∈ [b]_n означає a ≡ b (mod n), тобто
 (a − b) mod n = 0, або ж
 a mod n = b mod n.
- Альтернативний запис

$$\mathbf{Z}_n = \{0, 1, ..., n-1\}$$

підкреслює, що кожен клас представлений найменшим невід'ємним елементом: 0 позначає $[0]_n$, 1 позначає $[1]_n$ і т.д.

• 3 іншого боку, $-1 \in [n-1]_n$, бо $-1 \equiv n-1 \pmod{n}$.

- Правила робота з остачами:
 - $(a + b) \mod n = ((a \mod n) + (b \mod n)) \mod n$
 - $(a b) \mod n = ((a \mod n) (b \mod n)) \mod n$
 - $-(a \cdot b) \mod n = ((a \mod n) \cdot (b \mod n)) \mod n$
- Для всіх цілих х, у: з d|a та d|b => d|(ax + by)
- Найбільший спільний дільник gcd(a,b) двох цілих чисел а та b, не рівних 0 одночасно, найбільший зі спільних дільників а та b.
- Якщо а та b довільні цілі, не рівні 0 одночасно, то величина gcd(a,b) дорівнює найменшому додатному елементу множини {ax + by | x,y∈Z} лінійних комбінацій чисел а та b.

Алгоритм Рабіна-Карпа (Rabin-Karp)

- Нехай $\Sigma = \{0,1,2,...,9\}$, тобто кожен символ є десятковою цифрою.
- Для загального випадку можна припустити, що кожен символ цифра в системі числення з основою $d=|\Sigma|$.
- Розглянемо рядок з k послідовних символів як kцифрове десяткове число.
- Позначимо р десяткове значення, що відповідає заданому шаблону.
- Так само t_s десяткове значення підрядків T[(s+1)..(s+m)] довжини m при s=0,1,...,(n-m).

- $t_s = p \iff T[(s+1)..(s+m)] = P[1..m].$
- Тоді s є допустимим зсувом \Leftrightarrow $t_s = p$.
- Якщо значення р можна обчислити за $\Theta(m)$, а всі значення t_s за загальний час $\Theta(n-m+1)$, то значення всіх допустимих зсувів обчислюється порівнянням р з кожним із t_s за час $\Theta(m)+\Theta(n-m+1)=\Theta(n)$.
- Запис Θ(n-m+1) символізує, що при n = m час роботи буде Θ(1).
- Величину р справді можна обчислити за Θ(m) (схема Горнера):

$$p = P[m] + 10(P[m-1] + 10(P[m-2] + \cdots + 10(P[2] + 10P[1]) \cdots)).$$

- Аналогічно Θ(m) обчислюється t₀ з T[1..m].
- Величину t_{s+1} можна обчислити, маючи t_{s,} за константний час, використавши співвідношення

$$t_{s+1} = 10(t_s - 10^{m-1}T[s+1]) + T[s+m+1].$$

• 3 величини t_s видалається старша цифра, результат домножується на 10 і додається відповідна молодша цифра.

• Наприклад, t_s=31415, m=5 і нова молодша цифра 2:

$$t_{s+1} = 10(31415 - 10000 \cdot 3) + 2$$
$$= 14152.$$

Або так:

```
i ... 2 3 4 5 6 7 ...

current value 1 4 1 5 9 2 6 5

new value 4 1 5 9 2 current value

- 4 0 0 0 0

1 5 9 2 subtract leading digit

* 1 0 multiply by radix

1 5 9 2 0

+ 6 add new trailing digit

1 5 9 2 6 new value
```

- Якщо константа 10^{m-1} вже попередньо обчислена за час O(m), то на обчислення кожного t_{s+1} піде фіксована кількість арифметичних операцій.
- Таким чином визначаються t_1 , t_2 , ..., t_{n-m} за час $\Theta(n-m)$.
- Отже, всі входження зразка P[1..m] в текст T[1..n] можна знайти, витративши на передобробку час Θ(m), а на фазу порівняння Θ(n–m+1).
- А якщо значення t_s та р виявляться занадто великими?
- Можна проводити обчислення по модулю!

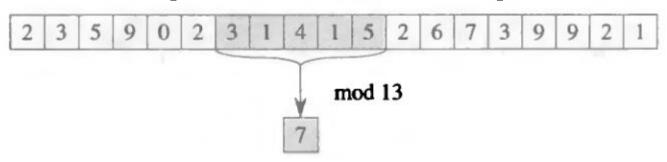
- Обчислимо значення р по модулю деякого q за час Θ(m) та значення усіх t_s по цьому ж модулю – сумарно за час Θ(n-m+1).
- Якщо взяти q таким простим числом, що 10q поміщається в машинне слово, то обчислення виконаються з використанням арифметики одинарної точності (для розглянутого випадку).
- В загальному випадку для d-символьного алфавіту $\{0,1,..., (d-1)\}$ вибирається q так, щоб значення dq поміщалося в машинне слово.
- Рекурентне співвідношення для t_{s+1} слід поправити, щоб воно працювало по модулю q.

• Вигляд оновленого рекурентного співвідношення:

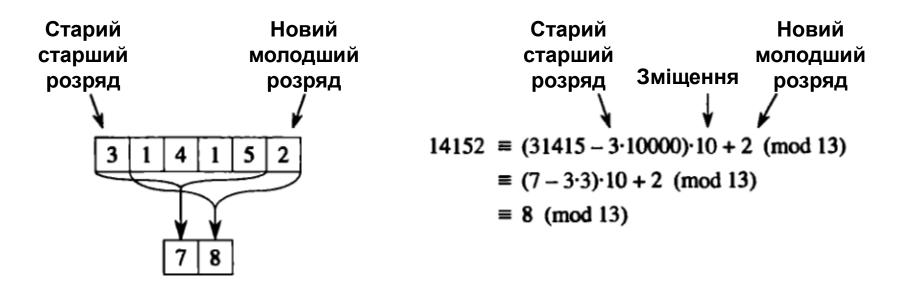
$$t_{s+1} = (d(t_s - T[s+1]h) + T[s+m+1]) \bmod q$$

- Тут $h \equiv d^{m-1} \pmod{q}$ значення цифри 1 в старшому розряді вікна розміром m цифр.
- Однак з $t_s \equiv p \pmod{q}$ не випливає $t_s \equiv p!$
- Але відсутність рівності по модулю гарантує t_s ≠ р, що дає недопустимість зсуву s.
- Тому перевірка t_s ≡ р (mod q) буде евристичним тестом, що допоможе виключити недопустимі зсуви s.
- У разі виконання співвідношення зсув s необхідно додатково перевірити на допустимість.

- Ситуація, при якій виконується t_s ≡ р (mod q), але зсув s є недопустимим, називається хибним співпадінням.
- Відрізнити хибне співпадіння від справжнього входження можна безпосередньою перевіркою P[1..m] = T[(s+1)..(s+m)].
- При підборі достатньо великого q висока ймовірність рідкості випадків хибних співпадінь, тому вартість додаткової перевірки виявиться низькою.
- По суті, алгоритм виконує пошук зразка в тексті з використанням хешування.

Результат обчислення чисельного значення вікна довжини 5 по модулю 13

Обчислення чисельного значення поточного вікна за відомим попереднім з обчислень по модулю

36

Пошук зразка «31415» в заданому тексті методом Рабіна-Карпа. Обчислені всі чисельні значення вікон довжини 5. Всі обчислення ведуться за модулем 13.

Приклад наявності істинного входження та хибного співпадіння.

```
Пошук зразка
«26535»
```

```
i 0 1 2 3 4

2 6 5 3 5

0 2 % 997 = 2

1 2 6 % 997 = (2*10 + 6) % 997 = 26

2 2 6 5 % 997 = (26*10 + 5) % 997 = 265

3 2 6 5 3 % 997 = (265*10 + 3) % 997 = 659

4 2 6 5 3 5 % 997 = (659*10 + 5) % 997 = 613
```

```
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
     3 \% 997 = 3
 0
     3 \quad 1 \quad \% \quad 997 = (3*10 + 1) \ \% \quad 997 = 31
     3 1 4 % 997 = (31*10 + 4) % 997 = 314
        1 4 1 % 997 = (314*10 + 1) % 997 = 150
     3 \quad 1 \quad 4 \quad 1 \quad 5 \quad \% \quad 997 = (150*10 + 5) \quad \% \quad 997 = 508
                   5 \ 9 \ \% \ 997 = ((508 + 3*(997 - 30))*10 + 9) \% \ 997 = 201
                       9 2 % 997 = ((201 + 1*(997 - 30))*10 + 2) % 997 = 715
 6
                       9 2 6 \% 997 = ((715 + 4*(997 - 30))*10 + 6) \% 997 = 971
                             6 5 % 997 = ((971 + 1*(997 - 30))*10 + 5) % 997 = 442
                                                                                                 match
                                5 \quad 3 \quad \% \quad 997 = ((442 + 5*(997 - 30))*10 + 3) \% \quad 997 = 929
10
                                    3 5 % 997 = ((929 + 9*(997 - 30))*10 + 5) % 997 = 613
```

```
Rabin\_Karp\_Matcher(T, P, d, q)
 1 n \leftarrow length[T]
 2 m \leftarrow length[P]
 3 h \leftarrow d^{m-1} \mod q
 4 p \leftarrow 0
 5 t_0 \leftarrow 0
 6 for i\leftarrow 1 to m //Попередня обробка
 7 do p \leftarrow (dp + P[i]) \mod q
 8 t_0 \leftarrow (dt_0 + T[i]) \mod q
 9 for s \leftarrow 0 to n-m //Перевірка
        do if p=t_s
10
               then if P[1..m] = T[s+1..s+m]
11
                        then print «Зразок знайдено зі зсувом» s
12
13 if s < n - m
               then t_{s+1} \leftarrow (d(t_s - T[s+1]h) + T[s+m+1) \mod q
14
```

• Опис алгоритму. В якості вхідних даних виступають текст Т, зразок Р, основа системи числення d (яку часто вибирають як $|\Sigma|$) та просте число q.

- В порівнянні з іншими алгоритмами пошуку підрядка повільно працює в найгіршому випадку.
- Гарно адаптується для множинного пошуку рядків і при цьому матиме зручнішу реалізацію серед інших альтернатив.
- Адаптується також до пошуку в розмірності 2D і більше (наприклад, підматриці в матриці).
- Популярне застосування перевірка на плагіат.